

Maig 2020
número 1

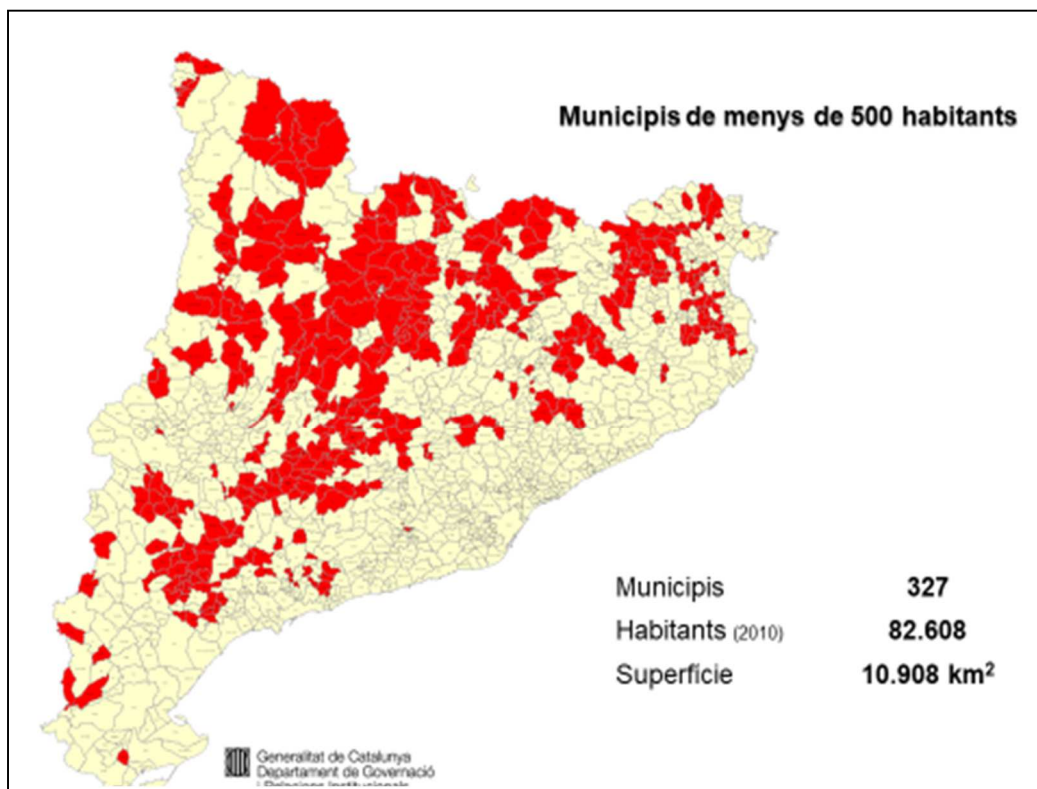
micropobles

AMC

Articles a destacar:

Realitats i reptes de l'AMC	3
Tossudament decidits	4
Covid19	5
Des del Consell Assessor	6-7
Desenvolupament Rural	8
Cultura. Patrimoni i turisme	9
Acció social	10
Transició Energètica	11
Joventut	12-13
Vicepresidències, un apropament al territori	14
Comptes organització	15

Segons el mapa realitzat pel Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya (2010), de 947 municipis que té el país, una tercera part tenen menys de 500 habitants. En aquests 327 micropobles hi viuen uns 82.000 habitants que representa l'1,2% de tots els ciutadans que viuen a Catalunya. No obstant en aquests municipis es gestionen uns 11.000 km² de la superfície territorial catalana, una mica més de la tercera part del territori. La ubicació d'aquests micropobles, com veiem en el mapa, és situa bàsicament a la part interior del país. Però amb els 10 anys que han passat des de la confecció del mapa, i degut a desplaçaments ciutadans, alguns municipis més grans han esdevingut micropobles.

A l'Associació de Micropobles de Catalunya, l'AMC, en el moment de tancar aquest butlletí, hi ha 166 municipis associats. Això s'acosta a la meitat dels que som, i seria interessant ser quants més millor per aconseguir la pressió necessària a les llargues i sovint no escoltades reivindicacions del territori.

AMC

Associació de Micropobles de
Catalunya – AMC

DIRECCIÓ POSTAL
Ajuntament de Copons
Angel Guimerà, 8
08289 - COPONS
...

CORREU ELECTRÒNIC
premsa@micropobles.cat

Visita'ns al Web
www.micropobles.cat

També ens pots seguir a les
Xarxes socials

Twitter: <https://twitter.com/Micropobles>

Facebook: <https://www.facebook.com/micropobles>

Instagram: #micropobles

Ebando:
Micropobles Catalunya

Organització
[https://www.micropobles.c
at/associacio/2753/organig
rama](https://www.micropobles.cat/associacio/2753/organigrama)

Per què un butlletí?

Per què un butlletí, en paper, a l'era digital?

Potser per tocar una mica de peus a terra?
Potser per tenir una referència menys volàtil i
més propera?

També potser per posar negre sobre blanc tot
allò que l'AMC va fent. Essent una entitat que
no ofereix serveis -doncs el seu objectiu
fundacional es de reivindicació de drets
institucionals que sovint es trepitgen en el
marc dels micropobles- a vegades les seves
actuacions, les seves reivindicacions, els
resultats obtinguts, passen desapercebuts
per a la majoria de municipis de menys de
500 habitants, escampats pel territori.

També es veritat que segueix sent de catàleg
que els mitjans de comunicació s'ocupen
d'un micropoble quan hi passa una
desgràcia, i que la visió que se'n dona
sempre acaba sent des de la perspectiva de
la ciutat...

Per tot això, per exposar també els comptes
dels diners rebuts i com s'han gastat (que
encara que sigui una informació que es dona
a l'Assemblea no arriben a tothom), i també
per fer partícip a tots els municipis socis, de
l'agenda d'activitats dels membres del
Consell Directiu, per tot això, doncs, es va
creure interessant publicar un butlletí que, de
moment, té la intenció de ser anual.

micropobles

Consell Redactor

Toni Lloret Grau
Núria Albà Alegret
M.Carme Freixa i Bosch
Mario Urrea Marsal
Eva Gómez Colell
Maria Crehuet Wennberg

Realitats i reptes de l'AMC

En aquesta nova etapa que hem iniciat ens plantegem d'atansar, encara més, l'Associació al Territori i això ho volem aconseguir amb el nomenament de vicepresidents territorials que estiguin en contacte mitjançant reunions de treball amb els ajuntaments; cal conèixer la problemàtica dels nostres municipis i fer d'altaveu per aconseguir la igualtat d'oportunitats dels Micropobles i dels seus habitants. També volem que els nostres associats coneguin, de primera mà, quines són

les actuacions que portem a terme.

L'Associació de Micropobles de Catalunya s'està fent gran i ho fa en tots els sentits, territorialment i organitzativament.

Després d'onze anys d'existència i una tasca encomiable de les anteriors presidències i els seus consells, estem en una situació que ens permet començar a exercir de lobby davant de les administracions de rang superior. Cal que aquestes ens tinguin en compte a l'hora de fer actuacions al territori, no podem obviar de cap de les maneres que els 337 municipis de Catalunya de fins a 500 habitants solament representen l'1,2% de la població, però gestionem quasi el 35% del territori de tot Catalunya.

Un dels grans reptes que tenim al davant és el repoblament dels nostres pobles i l'equilibri territorial i, això cal aconseguir-ho fent un territori viu, on la gent tingui la possibilitat de guanyar-se la vida d'una forma digna, on hi hagi suficients habitatges pels nostres joves i els nouvinguts i uns serveis d'acord amb els temps actuals. No volem de cap manera ser el jardí de les grans ciutats, ni el pessebre per admirar.

Un altre dels grans objectius que ens hem marcat és el d'aconseguir l'Estatut del Micropoble, com a eina que ens ha de permetre desenvolupar-nos tenint en compte el principi d'equitat. Des de l'Associació de Micropobles creiem que hi ha lleis que s'haurien de considerar de manera diferent en funció de l'entorn on s'han d'aplicar, per exemple: no té les mateixes necessitats urbanístiques un municipi de 100 habitants que un de 500.000.

Des d'aquestes línies voldria animar a tota la gran família de Micropobles a treballar conjuntament per fer que el món rural tingui un futur pròsper.

Estic segur que el futur serà rural o no serà.

Mario Urrea Marsal
President Associació Micropobles de Catalunya

Tossudament decidits

Superada la primera dècada d'existència, es pot ben dir que si no existís l'Associació de Micropobles de Catalunya caldria inventar-la. I no perquè s'hagin aconseguit tots els objectius i ja puguem plegar, si no ben bé al contrari, perquè els reptes i els oblits són constants i van a més. Davant el món actual on tot és caduc i oblidat tant bon punt acaba de ser anunciat com a noticiable, la perseverança i la unió dels afectats és imprescindible per no ser ignorat.

Al 2008 ja ho van tenir molt clar una dotzena d'electes locals que van començar a lluitar per no ser deixats de banda com a alcaldes i regidors i es van arremangar per defensar que els seus vilatans no han de ser ciutadans de segona o de tercera. Van constituir l'Associació de Micropobles de Catalunya amb voluntat de ser un lobby, un grup de pressió davant les administracions i la societat en general, que tingués veu en l'elaboració de les polítiques que han d'aplicar perquè «la política o la fas o te la fan» i hem patit sempre aquesta segona part.

I es va començar com ho fem sempre als Micropobles, amb honestat, moltes hores i traient el màxim suc als recursos que es tenen, que solen ser pocs. S'han fet moltes visites per a bona part dels més de 320 municipis de menys de 500 habitants. Molta carretera i manta per explicar i escoltar in situ i en primera persona, perquè les distàncies sempre es plantegen com si només un es pugui desplaçar cap a la capital i no al revés. S'han fet cartes, mails, twits, trucades, visites,... en definitiva, s'han picat moltes portes d'instàncies superiors dient que els Micropobles som un terç dels municipis

catalans i gestionem el 35 per cent del territori encara que demogràficament parlant només siguem uns 80.000 habitants.

Allà on se'ns ha convidat s'hi ha anat i allà on hem cregut que hi hem de ser, hem procurat que també se'ns hi vegi i que el nostre missatge se senti.

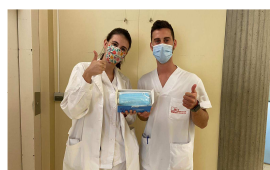
De la reivindicació no ens hem pas pogut escapar perquè els greuges són masses i alguns molt descarats però sempre hem defensat que cal ser proactius i positius. El nostre argument fonamental és que el consistori d'un micropoble ja es prou gran

per decidir i encarrilar el seu futur si disposa dels recursos necessaris, que les mancances ja les coneix i que també articularà les solucions més adaptades a la seva realitat. No volem continuar amb projectes i programes dissenyats des de les instàncies superiors, sempre urbanes. Els problemes i les vies de solució no són màgiques, sovint les coneixem però no ens les deixen aplicar les normatives o les restriccions pressupostàries.

Ningú dels que son al davant dels ajuntaments, de les entitats i institucions dels micropobles, defalleix. Avui hi ha molta gent, militant activa, que es creu les potencialitats dels nostres pobles i que està disposada a trencar-se la cara per poder desenvolupar-hi, perquè ho vol així, el seu projecte vital i professional. I només així, tossudament decidits, podem plantar cara i defensar que els micropobles, el món rural en definitiva, ha de ser respectat perquè el país no pot convertir-se en una única gran àrea urbana. És de justícia i de supervivència per a tothom.

M Carme Freixa i Bosch
Presidenta AMC del 2015 al 2019
Alcaldeessa de Vallfogona de Ripollès del 2003 al 2019

Covid 19

L'AMC, conscient de la realitat del territori, ha fet una considerable moguda durant el mes d'abril per, amb fons propis de l'associació més aportacions dels seus associats, fer una compra de mascaretes i gel desinfectant per regalar als centres sanitaris del territori (caps, hospitals, clíniques i residències) i alguns micropobles també per a la seva gent gran. En total han sigut quasi 20.000 mascaretes (19.275, de les que 14.825 quirúrgiques, i 4.450 fpp2), 1024 kg de desinfectant i 180 ampolles d'hidrogel.

Abans es va preguntar als centres què necessitaven i va ser d'acord amb les seves respostes que l'AMC va fer la comanda i el repartiment corresponent, arribant a les quatre demarcacions catalanes.

L'agraïment que van rebre els responsables d'aquesta moguda per part dels sanitaris -reflexat en molts de casos amb piulades a les xarxes socials- evidencien que a vegades no fa falta esperar que els de dalt -els "grans"- ens solucionin les coses i que els petits, en aquest cas els "micros", podem aportar el nostre gra de sorra a les necessitats comunes.

Fotografies: De dalt a la dreta i seguint el moviment de les agulles del rellotge. Dos alcaldes en plena logística de repartiment. Residència de Torre-Serona, Olot, Hospital Trueta de Girona (amb el gerent), Centre Sanitari del Solsonès, Banyoles, Consultori de Torrebesses i residència Torres de Segre, Sant Joan de Vilatorrada, Montblanc i Salt. I a l'esquerra, l'enganxina que acompanyava cada paquet entregat, i el personal del CAP de l'Alt Camp agraint l'entrega.

Des del Consell Assessor: La Comunitat dels Micropobles

L'Associació de Micropobles de Catalunya és una entitat diversa, amb pluralitat de perspectives polítiques i socials que conflueixen sempre que es tracta de posar-se al costat d'un membre de la Comunitat dels Micropobles. La Comunitat no estructurada que configuren els ajuntaments, els electes i la ciutadania dels Micropobles.

A la pluralitat abans esmentada, hi contribueix la pròpia estructura de l'A.M.C, àmplia i participativa, allunyada de partidismes i que compta amb el Consell Assessor que té com a missió proporcionar a les persones escollides per a dirigir l'Associació, una perspectiva més, un altre punt de vista pres des de posicions més allunyades del dia a dia dels consistoris.

En aquest sentit, els membres d'aquest Consell Assessor entenem que, entre d'altres, tenim el gran repte de contribuir a la generació de la necessària consciència de pertinença a la Comunitat dels Micropobles.

Entenem que cal fomentar aquesta consciència, i per tant la convicció d'electes i ciutadania, de

pertànyer a un col·lectiu tant o més necessari que qualsevol altre pel nostre país, perquè els Micropobles en particular i les zones rurals en general, estem des de fa molt temps en una posició dèbil entre l'anomenada mundialització de l'economia d'una banda i unes posicions socio-polítiques molt ancorades en el centralisme capitalí de l'altra.

Estem en una posició dèbil entre l'anomenada mundialització i el centralisme capitalí

Un dels efectes que provoca aquesta posició, és la més que freqüent sensació col·lectiva de molts electes i part de la població dels Micropobles d'estar situats en posicions subsidiàries respecte als estaments polítics urbans i respecte a la ciutadania urbana. 'Ser de poble' sovint provoca encara en alguns, una sensació que va entre la condescendència a la falsa admiració cap a 'l'indígena' i, fins i tot en alguns casos més extrems, l'equiparació del

pagès amb extrems, l'equiparació del pagès amb l'ignorant.

Aquest fenomen, que des del naixement de l'Associació de Micropobles de Catalunya ara fa poc més de deu anys, podem dir que molt poc a poc va minvant, necessita de més mesures per a contraposar-hi. Unes mesures que van des de l'existència de la pròpia associació, fins al foment de la participació dels ajuntaments dels Micropobles en tots aquells àmbits socials i polítics on es prenguin decisions. Però hi ha un aspecte on la incidència és particularment complexa: la influència en la freqüent concepció folklòrica que dels micropobles encara hi ha instal·lada en moltes ments urbanes. I aquesta és una de les raons, per exemple, per la que és

manteniment de la població en el seu entorn sense veure's obligada a emigrar, el paper transcendental que els ajuntaments haurien de tenir en la gestió del seu territori, etc., etc.

Considerem doncs que una de les millors maneres de sortir de l'atzucac, incrementar l'autoestima dels Micropobles i situar-nos en la posició adient que, com a col·lectiu social (el de rurals), entenem que ens correspon, és a dir, al mateix nivell que qualsevol altre col·lectiu social, és l'impuls de la consciència de comunitat.

Després de deu anys, en els que l'Associació de Micropobles s'ha consolidat, des del Consell Assessor creiem que com a mínim una part de les línies estratègiques de l'Associació de cara

al futur a curt i mitjà termini haurien

particularment molesta la percepció d'alguns pels que l'existència de les zones rurals es justifica pel seu paper lúdic, és a dir, per a proveir la ciutadania urbana i als estrats polítics centrals, de formatges, llonganisses, restaurants bucòlics, paisatges fotogràfiables i una varietat suficient de fauna salvatge que doni emocions als turistes. No es reflexiona en canvi, sobre la poc considerada igualtat d'oportunitats de la ciutadania rural, el paper essencial dels ajuntaments dels Micropobles en el ja prou difícil

d'incloure accions adreçades a assolir aquestes propostes.

Toni Lloret Grau

Ex-Batlle d'Argençola (Anoia) (2011-2015)

Ex-President de l'AMC (2008-2011)

President del Consell Assessor de l'A.M.C

Equilibri territorial i desenvolupament rural

La vida en bones condicions als Micropobles no es pot basar només, i mai ha estat així, en l'activitat agrària. Com a activitat econòmica que es, tampoc no es la primera feina dels ajuntaments; però sí que hem de procurar que els professionals que s'hi dediquen ho facin en les millors condicions possibles i que s'hi guanyin la vida.

Tres propostes en aquest sentit: i un darrer fil comú a totes: Conrear productes de qualitat segons les possibilitats de cada zona: fruiter, horta, cereals, llegums, farratges....tenint com a primer objectiu els consumidors propers, sense excloure les importacions i exportacions necessàries quan siguin necessàries.

Amb el mateix criteri treballar la ramaderia, amb atenció especial a l'extensiva i tradicional, creant o recuperant serveis necessaris pel seu desenvolupament: escorxadors i obradors locals o comarcals....

Gestió forestal integral, posant en valor les diverses qualitats de la fusta. usos artístics, ebenisteria, construcció, palets i caixes i llenya o biomassa. Tenir molt presents altres usos: bolets, herbes, esbarjo...i especialment el potencial de pastura, indispensable per a la bona gestió.

Aquest funcionament es impossible sense una adequada gestió de consum i de preus, i aquí sí que hi tenim molt a fer des dels ajuntaments, consumint on depengui de nosaltres aquests productes i establint les disposicions necessàries per una política de preus justa i transparent

Marcel Colell Palà
Membre del Consell Assessor
Ex-regidor de Pinós

Cultura, patrimoni i turisme, ben vius

Quan parlem de micropobles parlem d'un gran territori poc poblat i en moltes ocasions poc conegut per gran part de la població. Un 36'7% dels municipis de Catalunya tenen menys de 500 habitants, ocupen un 39'4% de la superfície del País i la seva població no arriba al 2% del total del País. Si aquest gran territori no és prou conegut és per la poca massa crítica i els pocs recursos a l'hora de donar-los a conèixer, siguin materials, personals i, sobretot, econòmics.

Aquests fets no són sinònim de que aquest territoris no estiguin vius, que ho estan molt! Durant molts anys els respectius ajuntaments i la seva gent han treballat de forma persistent, també, per mantenir un patrimoni i una cultura que a dia d'avui són autèntiques meravelles patrimonials moltes vegades catalogades com a béns culturals d'interès local o nacional, que fan que el territori sigui un autèntic museu estès enmig de la natura, i de poblacions que el preserven, l'estimen i n'obren les portes als visitants.

I el fet d'haver preservat durant segles de forma intacta unes tradicions ben arrelades i una forma de ser i de fer que és l'essència d'aquestes poblacions, les converteix en especials i úniques. Una cultura que sumant la d'una

població i una altra converteix el País en un escenari d'autèntic luxe. Quan es parla de cultura no només s'ha de pensar en municipis amb un gran nombre d'habitants, sinó que els micropobles també som capaços d'oferir una cultura preservada durant segles i de generar o atraure esdeveniments culturals de gran nivell a uns entorns privilegiats.

El patrimoni i la cultura entenem que, en part, van lligades al turisme. Elements preservats que de forma conjunta o individual volem donar a conèixer tot convertint-los en un atractiu més a l'hora de donar a conèixer el municipi i el territori d'una forma sostenible, als visitants que gaudiran dels allotjaments turístics, es beneficiaran dels serveis que es trobaran i ajudaran a crear llocs de treball tot mantenint la població al territori, una població que, en moltes ocasions, el complement que rebran pels serveis oferts, seran important ajuda a la seva economia.

A Catalunya, si volem ser un gran País a nivell cultural i turístic, les administracions, grans i petites, hem de sumar esforços i promoure que quan es parli de turisme i cultura no només es pensi en uns punts concrets, sinó que hem d'oferir tot un territori on el patrimoni i la cultura excel·leixen pel seu gran valor patrimonial i una cultura intactes preservats generació rere generació per la seva gent.

Aconseguir aquests objectius serà aconseguir donar a conèixer al món un País amb un patrimoni i una cultura que fan de Catalunya un gran museu al territori.

Joan Solà i Bosch
Alcalde de Riner

Responsable de Cultura, Patrimoni i Turisme
de l'AMC

Àrea d'acció social de Micropobles

És ben cert que en els Micropobles hem de ser creatius per a desenvolupar accions diverses per a poder atraure l'interès de viure en un micropoble amb els reptes i avantatges que suposa el mateix.

Estadísticament és innegable que en algunes zones del nostre país, els micropobles estant patint un despoblament amb una celeritat perillosa i difícil de poder rebatre. Nogensmenys el model de país que s'instaura des de les administracions supramunicipals tampoc ajuda a disminuir aquest efecte, però tanmateix aquests pobles de singularitats diverses amb més avantatges que inconvenients poden ser d'atractiu a partir de la millora d'alguns aspectes.

Des de Micropobles s'està treballant amb un projecte que avarca tot el territori amb característiques socials que dona peu a posar en pràctica el fet de poder participar en objectius socials resolvent múltiples problemàtiques que acabaran essent un win-win per a tothom.

A Catalunya hi ha un número ingent de refugiats amb orígens diferents, arribats per problemàtiques polítiques, dictatorials, econòmiques, ... Aquests són un problema real de gestió per a la Generalitat per a poder-los reubicar en les seves diferents fases per a la seva completa integració i que ara mateix conviuen en grans grups en llocs molt concrets del territori.

Donada les singularitats dels micropobles per ser punts de fàcil integració, per disposar de serveis com sanitat, punts de formació propera, un bon teixit social, ... i moltes vegades en

disposició d'habitatge, es posa a disposició d'aquest problema social.

El treball conjunt del departament d'immigració, el SOC, els serveis d'assistència social dels consells comarcals, les grans entitats de gestió social com la Creu Roja, i els Micropobles ha

els micropobles estant patint un despoblament amb una celeritat perillosa i difícil de poder rebatre

portat a la generació d'un projecte on tots els agents implicats, a més dels refugiats, hi surten guanyant.

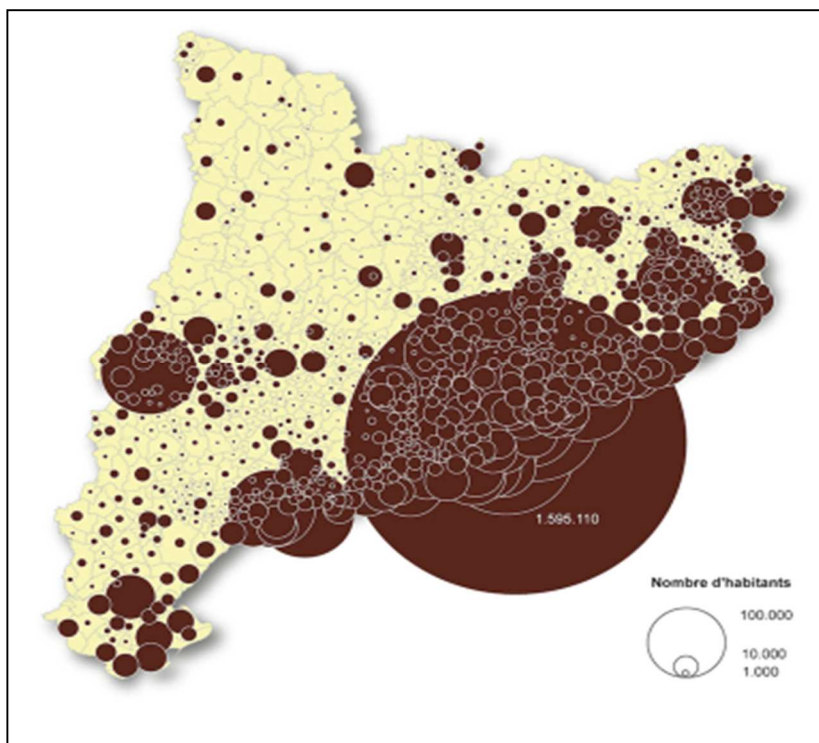
Els refugiats tenen l'oportunitat de poder reconstruir la seva vida en un micropoble on la integració és fàcil i efectiva, el departament té la possibilitat d'obtenir un ampli ventall de noves ubicacions per a les famílies, el SOC pot destinar els seus efectius a un fet social important i contrastat, i els Municipis poden cobrir serveis amb els nouvinguts i les aportacions del SOC, a banda del potencial repoblament del territori rural.

Aquí però els municipis tenen la responsabilitat de buscar, en el període que pertoca al projecte, possibilitats d'ocupació per al posterior auto-manteniment de les famílies com la possibilitat d'habitatge a la zona. Aquest és un projecte que els municipis hi poden participar de forma individual o en xarxa, tot presentant la proposta de projecte municipal que s'adeqüi en aquell micropoble.

En el primer període es faran unes 25 proves pilot a tot Catalunya per després, si es demostra que son exitoses, poder ampliar molt més. Sens dubte és un projecte engrescador en si mateix on tothom hi surt beneficiat i que des de Micropobles podem donar exemple d'implicació, i ser solucionadors de grans problemes socials i de país.

Xavi Camps Comas
Alcalde de Palau de Santa Eulàlia
Responsable d'Acció Social de l'AMC

La Transició Energètica als micropobles

territori del nostre país per a instal·lacions de captació d'energia. Un 2% sembla poc, però si ho trasl·ladem a nivell personal aquest 2% és l'equivalent a 85 m² per persona. I si mirem el mapa demogràfic de Catalunya, de seguida veiem on faltirà territori i on en sobra. En faltirà a la conurbació urbana barcelonina i en sobra al món rural.

Per això diem que, aquesta vegada, no volem que aquestes infraestructures "caiguin" al territori sense consens real perquè volem que les seves instal·lacions representin un progrés veritable per al territori. Progrés a nivell d'activitat econòmica, de nous llocs de treball –i doncs de repoblament real– i de democratització de l'energia. Aquestes infraestructures hauran de ser de les institucions,

dels municipis i dels veïns a través de participacions voluntàries, i no de les grans empreses que ocupen el territori i fan el negoci lluny del mateix.

I una altra cosa molt important. Aquestes instal·lacions han d'esgotar, primer que res, espais ja malmesos i mai no poden anar a territori agrícola. Si ens plantejem l'autosuficiència energètica, què no més hem de defensar l'autosuficiència alimentària! No podem caure en el perill de tenir uns bons fogons elèctrics i no saber què posar a l'olla!

A part de les infraestructures hi ha la correcta gestió dels boscos i dels residus. Tan uns com els altres poden esdevenir fonts d'energia.

Maria Crehuet Wennberg

Membre del Consell Assessor

Responsable de Polítiques Energètiques de l'AMC

Ex-Alcaldeessa d'Ordís (2003-2015) i ex-presidenta de l'AMC (2011-2015)

El fet que el petroli i els seus productes derivats son cada vegada més escassos i que el seu ús ha set, en gran part, el responsable de les variacions climàtiques que pateix el planeta, ha fet que els governs es plantegin el canvi d'aquestes energies fòssils pel de les energies verdes o dites també renovables: el sol, el vent, l'aigua, la biomassa, el biogàs, la geotèrmia.

El problema que es planteja en l'ús d'aquestes energies alternatives és, per una banda, la seva capacitat potencial, que és menor que la que presenta el petroli, i per l'altra, la seva temporalització (a la nit no hi ha sol, no sempre fa vent, etc...) Això fa palès la necessitat de preveure dues coses: l'ús d'un emmagatzematge eficient i respectuós amb el medi, i un canvi d'hàbits en la ciutadania tant a nivell d'organització social (treball, esbarjo, etc.) com familiar. Cap de les dues coses resulta senzilla però si l'emmagatzematge depèn d'investigació i inversió, els hàbits depenen de la voluntat conscient de cadascun de nosaltres i dels governs de torn.

Però als micropobles se'ns presenta un problema afegit. Sembla ser que, actualment, per cobrir les necessitats energètiques que usem, serà necessari de l'ordre d'un 2% del

Joventut

En els darrers mesos s'ha parlat molt de la pandèmia del despoblament, de la baixa densitat demogràfica de la Catalunya rural, del perill real de desaparició de pobles a Catalunya en els propers 50 anys o de la falta de persones per gestionar el territori rural de Catalunya.

La joventut de la zona rural
no pot ser tractada en
condició de ciutadania de
segona classe

També els joves tenen un apartat en tot aquest anàlisi de mancances de polítiques d'equilibri territorial, però: quina és la seua realitat?

El percentatge de joves catalanes (16-24 anys) més elevat el trobem a la zona Metropolitana, on es concentra el 63,6%, lluny del 2,2% de les Terres de l'Ebre o el 4,2% de la demarcació de Ponent, per posar alguns exemples més rurals

(Idescat 2019). Un reflex de que la Catalunya buidada, també ha estat "saquejada" de joves.

Tot i amb aquests números, no podem concloure que no tenim joves als Micropobles, o, com a mínim, no necessàriament menys que a la resta del país. Comarques evidentment rurals i amb força presència de Micropobles com l'Alt Empordà, que té un 9% de jovent (de 16-24 anys) respecte al total de la població, o la Segarra amb un 10% i l'Urgell amb un 9%, poca diferència tenen en números relatius al Vallès Occidental amb un 9,5% o el Barcelonès 8,6%, sempre propers a la mitjana de Catalunya que és del 9%. Si bé és cert que hi ha comarques més agreujades pel drama del despoblament que també tenen números relatius per sota de la mitjana, com són el Priorat amb un 7,8% o la Terra Alta 7,6% (Idescat 2019). Uns números que tot i ser inferiors a la mitjana no estan tant allunyats com en d'altres indicadors demogràfics de creixement.

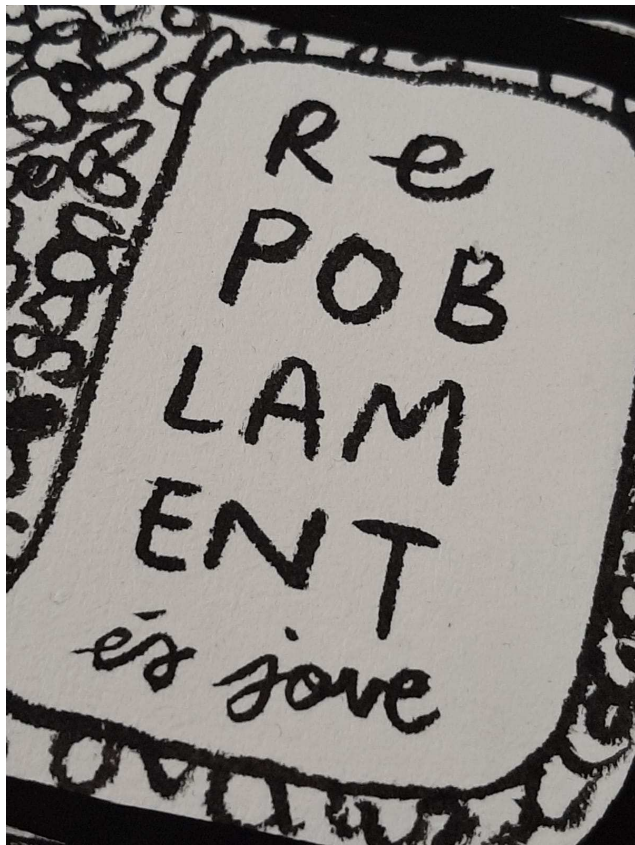
Cal que es planifiquin les
polítiques de joventut als
pobles

Amb aquestes xifres és de justícia que ens qüestionem certs dogmes, com per exemple: cal que es planifiquin les polítiques de joventut als pobles? La resposta que donen les xifres relatives és força clara, si s'ha de fer als Micropobles.

Es un primer pas per fer que el jovent de la zona rural de Catalunya no sigui tractada en condició de ciutadania de segona classe. I per a fer-ho és indispensable la disposició de recursos tècnics, programàtics i legislatius que assegurin aquesta empresa.

El 2020 és any de planificació en el món juvenil de Catalunya. Ens trobem immerses en el procés de redacció del Pla Nacional de

Joventut (2020-2030), dels Plans Comarcals de Joventut i de cara al 2021 dels Plans Locals de joventut. Els tres Plans, eines indispensables per diagnosticar, executar i avaluar les polítiques de joventut a Catalunya el proper quadrienni.

La qüestió final és: els Micropobles tornarem a quedar al marge de tota aquesta planificació? O el que pot ser el mateix: deixarem passar la oportunitat de posar la jove rural al centre de les polítiques de joventut del país (com ja hi figura la jove urbana)? Seria bo començar-nos a formular en quin grau podem revertir la tendència urbanocentrista de les polítiques de joventut a Catalunya, i fer costat a les institucions catalanes responsables d'aquestes polítiques per a canviar, d'una vegada, un model que impulsa la diàspora juvenil de la Catalunya rural cap a la Catalunya urbana.

Sebastià Mata

Responsable de Joventut, Emprenedoria i Habitatge de l'AMC
Ex-Alcalde de Maldà

EL POBLE

MIQUEL MARTÍ I POL

El poble es un vell tossut,
es una noia que no té promès,
es un petit comerciant amb descrèdit,
es un parent amb qui vam renyir fa molt temps.

El poble es una xafogosa tarda d'estiu,
es un parapet damunt la sorra,
es la pluja fina de novembre.

El poble es quaranta anys d'enfilar-se per les
bastides,
es el petit defici de diumenge a la tarda,
es la família com la base de la societat futura,
es el conjunt d'habitants, etc., etc.

El pobles es el meu esforç i el vostre esforç,
es la meua veu i la vostra veu,
es la meua petita mort i la vostra petita mort.

El poble es el conjunt del nostre esforç
i de la nostra veu
i de la nostra petita mort.

El poble ets tu i tu i tu
i tot d'altra gent que no coneixes,
i els teus secrets
i els secrets dels altres.

El poble es tothom,
el poble es ningú.
El poble es tot :
el principi i la fi,
l'amor i l'odi,
la veu i el silenci,
la vida i la mort.

Vicepresidències territorials, un apropament al territori

El dissabte 13 de juliol a l'Assemblea Anual de l'Associació que es va celebrar a Sant Martí Sesgueioles (Anoia), és van començar a constituir les vicepresidències territorials, que poden estar formades per una o més comarques.

Coneixedors de la dificultat que representa moure's en llargues distàncies pel territori nacional, el seu objectiu principal és apropar l'associació a tots els micropobles de Catalunya fent que puguin conèixer millor les activitats de la mateixa i alhora poder ser més participatius. D'una banda es fan reunions territorials de la junta on hi son convidats tots els micropobles de la zona, i de l'altra les vicepresidències organitzen reunions de treball locals per poder transmetre les inquietuds, necessitats i propostes a la junta.

Dues d'aquestes vicepresidències ja ens hem posat a treballar. La Nord Oriental i la del Nord est

El 6 de Novembre a Palau de Santa Eulàlia és va celebrar una reunió de la junta a la zona Nord Oriental (Alt i Baix Empordà), en aquesta reunió es va convidar a participar a tots els micropobles d'aquestes dues comarques (socis i no socis), hi va haver una alta assistència de municipis que van participar intensament en els diferents temes tractats, molts d'ells en veure quina és la nostra tasca i com treballem es van fer socis o se'n volen fer.

l'objectiu principal de crear vicepresidències territorials es apropar l'associació a tots els micropobles

El 30 de Gener a Sant Miquel de Campmajor és va celebrar la primera reunió de treball de la zona Nord est (Pla de l'Estany, Garrotxa i La Selva), organitzada conjuntament amb el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya de la Generalitat de Catalunya (CCAM) i la consultoria Tu i Lleida SL, el consorci va presentar el projecte que s'ha iniciat

basat en els Micropobles de menys de 500 habitants, que poden tenir un risc de desaparèixer en els pròxims anys, degut a determinats factors de risc. Tot seguit vam tenir

una taula rodona moderada per la consultoria, l'objectiu era treballar conjuntament per tal d'aconseguir una matriu de propostes d'actuacions que permetin combatre aquesta desertització.

Hi van assistir municipis de les 3 comarques i va ser molt interactiva, fet que demostra la necessitat d'apropar l'associació al territori, la major part dels municipis de la zona, tant els que van poder assistir com els que no, han agraït a l'associació aquesta nova forma de treballar i el seu interès per a ser actors participatius en les properes jornades de treball.

Us animem doncs a crear vicepresidències per tot el país per tal d'engrandir el teixit territorial de l'associació fent que esdevingui un interlocutor indispensable per les administracions.

Oriol Serrà Madriles

Alcalde de Sant Miquel de Campmajor
Vicepresident territorial de l'AMC

Els comptes

AMC - RESULTATS 2018-19			AMC - PRESSUPOST 2020-23			
EXERCICI	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SOCIS	132	140	170	190	220	250
Quota soci	100,00 €	100,00 €	100,00 €	100,00 €	100,00 €	100,00 €
DESPESES	8.704,01 €	23.596,46 €	13.892,88 €	15.021,80 €	16.209,68 €	17.514,35 €
Despeses estructurals	3.615,20 €	3.921,29 €	5.036,00 €	5.519,80 €	6.051,48 €	6.634,83 €
Salaris	2.401,32 €	2.586,03 €	3.420,00 €	3.762,00 €	4.138,20 €	4.552,02 €
Seguretat social	971,88 €	1.093,26 €	1.368,00 €	1.504,80 €	1.655,28 €	1.820,81 €
Riscos laborals	242,00 €	242,00 €	248,00 €	253,00 €	258,00 €	262,00 €
Altres						
Despeses de gestió	1.891,51 €	3.816,05 €	5.186,88 €	5.465,00 €	5.717,50 €	5.994,75 €
Desplaçaments	69,66 €		500,00 €	550,00 €	605,00 €	665,50 €
Dietes	200,00 €		200,00 €	220,00 €	242,00 €	266,20 €
Gestoria	1.070,40 €	940,04 €	2.453,88 €	2.500,00 €	2.500,00 €	2.500,00 €
Protecció dades		363,00 €	363,00 €	370,00 €	375,00 €	380,00 €
Jurídic		2.000,00 €	1.000,00 €	1.100,00 €	1.210,00 €	1.331,00 €
Impostos i taxes		115,38 €	120,00 €	120,00 €	120,00 €	120,00 €
Financeres	169,95 €	169,65 €	200,00 €	220,00 €	242,00 €	266,20 €
Altres despeses	381,50 €	227,98 €	350,00 €	385,00 €	423,50 €	465,85 €
Comunicació	3.197,30 €	15.859,12 €	3.670,00 €	4.037,00 €	4.440,70 €	4.884,77 €
Domini internet	118,58 €	118,58 €	120,00 €	132,00 €	145,20 €	159,72 €
Servidors	121,00 €	122,00 €	125,00 €	137,50 €	151,25 €	166,38 €
Plataformes	943,80 €	943,80 €	950,00 €	1.045,00 €	1.149,50 €	1.264,45 €
Xarxes		71,39 €	75,00 €	82,50 €	90,75 €	99,83 €
Correu postal	63,44 €	67,00 €				
Edicions	1.950,48 €	4.114,00 €	1.200,00 €	1.320,00 €	1.452,00 €	1.597,20 €
Jornades		10.422,35 €	1.200,00 €	1.320,00 €	1.452,00 €	1.597,20 €
Altres						
Ingressos per socis	13.775,07 €	18.320,62 €	17.200,00 €	19.200,00 €	22.200,00 €	25.200,00 €
Ingressos per socis	13.200,00 €	14.400,00 €	17.000,00 €	19.000,00 €	22.000,00 €	25.000,00 €
Quotes exercici	13.200,00 €	14.000,00 €	17.000,00 €	19.000,00 €	22.000,00 €	25.000,00 €
Quotes extraord.		400,00 €				
Per tercers	575,07 €	3.920,62 €	200,00 €	200,00 €	200,00 €	200,00 €
Patrocini						
Diputacions		3.000,00 €				
Generalitat						
Subvencions						
Extraordinaris	575,07 €	920,62 €	200,00 €	200,00 €	200,00 €	200,00 €
RESULTAT	5.071,06 €	-5.275,84 €	3.307,12 €	4.178,20 €	5.990,32 €	7.685,65 €
Fons de solidaritat			30.078,48 €	52.167,58 €	75.162,74 €	99.005,57 €
50% dels beneficis	Fons propis (romanents)		10.078,48 €	12.167,58 €	15.162,74 €	19.005,57 €
	Socis aportacions					
	Administracions públiques		20.000,00 €	40.000,00 €	60.000,00 €	80.000,00 €
	Altres					
TRESORERIA	22.125,68 €	16.849,84 €	10.078,48 €	12.167,58 €	15.162,74 €	19.005,57 €
Resultat exercici	5.071,06 €	-5.275,84 €	3.307,12 €	4.178,20 €	5.990,32 €	7.685,65 €
Saldo inicial bancs	17.054,62 €	22.125,68 €	16.849,84 €	20.156,96 €	24.335,16 €	30.325,48 €
Saldo final bancs	22.125,68 €	16.849,84 €	20.156,96 €	24.335,16 €	30.325,48 €	38.011,13 €
	Fons de solidaritat		-10.078,48 €	-12.167,58 €	-15.162,74 €	-19.005,57 €

La nova estructura de l'associació

CONSELL DIRECTIU:

President:

Mario Urrea, Alcalde de Torrebesses

Vicepresidenta:

Carme Ferrer, Alcaldessa de Senan

Secretari:

Cesc Salamé, regidor de Copons

Tresorer:

Artur Miró, Alcalde de Vilanova de Prades

Vicepresidents territorials

Nord-oriental (Alt i Baix Empordà i Gironès)

Xavi Camps, Alcalde Palau de Sta. Eulàlia

Nord-est (Pla Estany, Garrotxa i Selva)

Oriol Serrà, Alc. St Miquel de Campmajor

Anoia, Alt i Baix Penedès

Gumer Parcerisas. Alcalde d'Argençola

Solsonès

Joan Solà, Alcalde de Riner

Alt i Baix Camp, Conca Barberà i Tarragonès

Carme Ferrer, Alcaldessa de Senan

Bages i la Segarra

Montse Isern, Regidora d'Aguilar de Segarra

Segrià

Jordi Tarragó, Alcalde d'Almatret

Pallars Jussà, Pallars Subirà i Aran

Jordi Navarra, Alc. St Esteve de la Sarga

Osona i Ripollès

Joan M^{el} Claveria, Alcalde d'Espinelves

Terres de l'Ebre

Gemma Carim, Alcaldessa de Vinebre

Les Garrigues

Sisco Esquerda, Alcalde de Granyera

La Noguera

Eloi Bergós, Alcalde de Penelles

Moianès

Salvador Tressera, Alcalde de 'Estany

Terra Alta i Priorat

Joaquim Miralles, Alcalde d'Arnes

I tots els membres del Consell Assessor

CONSELL ASSESSOR:

President:

Toni Lloret, ex alcalde d'Argençola, ex-president de l'AMC

Membres

Maria Crehuet, ex-alcaldessa d'Ordis, i ex-presidenta de l'AMC

M.Carme Freixa, ex-alcaldessa de Vallfogona de Ripollès i ex-presidenta de l'AMC

Ann Gyles, ex-alcaldessa d'Alfès i ex-Presidenta Adjunta de l'AMC

Núria Albà, ex-alcaldessa de Senan

Lluís Soler, ex-regidor de Senan

Marcel Colell, ex-regidor de Pinós

Enric Ametller, ex-alcalde de Montmaneu

Josep Pijoan, ex-alcalde de Pira

Ramon Tort, ex-regidor de Conesa

Joan Purí, ex-regidor de l'Estany

RESPONSABLES SECTORIALS

Energia i Transició energètica

Maria Crehuet - energia@micropobles.cat

Joventut, Emprenedoria i Habitatge

Sebastià Mata - joventut@micropobles.cat

Turisme, Cultura i Patrimoni

Joan Solà - cultura@micropobles.cat

Mobilitat i Comunicacions

Carme Freixa - mobilitat@micropobles.cat

Acció Social

Xavi Camps - acciosocial@micropobles.cat

Territori, Medi Ambient i Sostenibilitat

Carme Ferrer - territori@micropobles.cat

Repoblament i Desenvolupament Rural

Mario Urrea - desenvolupament@micropobles.cat

Comunicació

Eva Gómez Colell - premsa@micropobles.cat